

ကျေးဇူးတော်ရှင်

ဓမ္မနိပဿနာပစ္စယဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒြာဘာသ မဟာဇောတိ

ဓမ္မဩဝါဒတရားတော်များ - ၅

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ကျေးဇူးတော်ရှင်
ဓမ္မာနုပဿနာ ပဉ္စက္ခယရာဇာဓိရာဇာဏိ
ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒြေသာသမဏာထေရ်
ဟောကြားတော်မူသော
ဓမ္မဗြဝါဒတရားတော်များ

ဓမ္မာနုပဿနာဆိုတာ

တကယ်ရိုတဲ့ ဓမ္မသဘာဝတွေကို ဓမ္မအတိုင်းအမှန် သိသိပေးနေတဲ့ ဉာဏ်ကို ခေါ်တယ်။

ပညတ်မဖတ် သက်သက်သော ပရမတ်တရားကို တိုက်ရိုက် ရှုတာ ဓမ္မာနုပဿနာပဲ။

ပညတ် ပရမတ်ကို အထူးခွဲခြားသိရတယ်။
ပရမတ်ဉာဏ်နဲ့ ကြာကြာနေနိုင်အောင် အလေ့အကျင့်လုပ်ပေးရတယ်။

သတ္တဝါမရှိသော အသိသည်သာလျှင် လှိုရင်းဖြစ်သည်။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ကျေးဇူးတော်ရှင်
ဓမ္မာနုပဿနာ ပဉ္စက္ခယဇရာတော်ဘုရားကြီး
သဒ္ဓန္တ ဣန္ဒြေသာသမယာထေရ်
ဟောကြားတော်မူသော

ဒြဝါဒ တရားတော်များ - ၅

သတ္တဋ္ဌာန ကုသလ တရားတော်

ပင်လုံဝိဟာရကျောင်း၊ တေဇိန္ဒာရာမကျောင်းတိုက်
ကုက္ကိုင်းလမ်းဆုံ၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဓမ္မစကား၊ နေ့တိုင်းကြားက
စိတ်ထားဖွေးလက်၊ သိဉာဏ်ထက်၏

သို့

အမှတ်တရ ဓမ္မဒါန

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇနာတိ

“အလှူအားလုံးတို့တွင်
တရားအလှူသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏”

သတ္တဌာန ကုသလတရားတော်

၁၃၇၀ ခု၊ တန်းခူးလဆန်း ၈ ရက်

သင်္ကြန်အကျနေ့

(၁၃. ၄. ၂၀၀၈)

လှုပ်ရှင် ရုပ်ပဲ

လှုပ်တာက ရုပ်ပဲ၊ အဲလိုသိ။ ‘ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ’ ရုပ်ကို သိတာပဲ။ လှုပ်တာ ရုပ်၊ လက်လှုပ်လှုပ် ဘာလှုပ်လှုပ် လှုပ်ရှင်ရုပ်ပဲ။ ‘ဝါယော’ ထင်ရှားလို့ လှုပ်တာ၊ ဝါယောအဓိကလို့ခေါ်တယ်။ ရုပ်လို့သာ ဆိုလိုက်၊ ‘ဤဟာ ရုပ်’ ရုပ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ - သိ၏။ လှုပ်တာဟာ ရုပ်၊ လူတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ယောက်ျားတွေ မိန်းမတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ဝါယောက လှုပ်တာ။ သူလည်း ငြိမ်မနေဘူး၊ ‘စလတော’ တုန်လှုပ်တတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ‘စလ’ လှုပ်တာ ရုပ်၊ တောလေးဆယ်ထဲမှာလည်း စလတောလို့ ပါတယ်၊ လှုပ်တာဟာ လူမဟုတ်ဘူး၊ ဝါယော။ ဝါယောဆိုတာရုပ်ပဲ၊ အဲလိုဆိုရင် နာမရူပပရိစ္ဆေဒ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်သွားတယ်၊ ရုပ်ကို သိလိုက်တာ။

ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ

အရင်တုန်းကလို့ လူတွေ ယောက်ျားတွေ မိန်းမတွေလို့ မသိနဲ့။ ရုပ်ကိုသိလိုက်တာ၊ ရုပ်၊ တွန်းတာ ထိုးတာတောင့်တာ တင်းတာ ရုပ်ပဲ၊ မလှုပ်ဘဲလည်း မနေနိုင်ဘူး။ လှုပ်တာဟာ ရုပ်ပဲ၊ မြတ်စွာဘုရားကတော့ ဤဟာရုပ်တဲ့၊ ‘ဣတိရူပံ’၊ မြတ်စွာဘုရားရူတာ ‘ဣတိ ရူပံ’၊ သကဒါဂါမ် ရူတာကတော့ ‘ဣဒိရူပံ’။ ဤဟာရုပ် လှုပ်တယ် တွန်းတယ် ထိုးတယ် ရှေးရူတယ် သွားတယ်။ လှုပ်တာကိုမှ သွားတယ် ထိုင်တယ်လို့ ဖြစ်သွားတယ်။ လှုပ်တာ သိလို့ရှိရင် ထိုင်တာတွေရော ဘာတွေရော အကုန်သိတော့ အဲဒါ ‘ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ’၊ ရူပဉ္စ- ရုပ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ-သိ၏။ ဘုရားဟောနဲ့ ကိုက်တယ်။

ရူပသမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ

လှုပ်ပြီဆိုရင် ဖြစ်တော့တာပါပဲ၊ အဲဒါ ‘ရူပ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ’၊ ရူပသမုဒယဉ္စ- ရုပ်ဖြစ်ခြင်း ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ - သိ၏။ ရုပ်တွေဖြစ်နေတယ်၊ ရုပ်တွေ ရုပ်တွေ ဖြစ်နေတယ်၊ နှစ်ခုသိပြီ။ လူတွေလို့ မသိနဲ့၊ ယောက်ျားတွေ မိန်းမတွေ၊ နွားတွေ သတ္တဝါတွေလို့ မသိနဲ့၊ ရုပ်တွေ ရုပ်တွေက ပြုပြင်တာကိုး။

လှုပ်တာတွေ တွန်းတာတွေ ထိုးတာတွေ သွားတာတွေ အဲဒါတွေ ပြုပြင်လို့ သင်္ခါရလို့ ခေါ်တယ်၊ ‘သဗ္ဗ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ’ တဲ့ ဒီလိုဆိုတာ၊ စင်စစ်ရုပ်ကိုဆိုကတည်းက အနိစ္စပဲ၊ ရုပ်လို့ ဆိုဆိုပေး။ လှုပ်တာဟာ ရုပ်ပဲ၊ ဝါယောရုပ်ပဲ။

အဲဒါကို ဝါယောရုပ်ပဲလို့ သိရင် ‘ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ’ တဲ့ ရုပ်ကိုသိတယ်။ ဒီပြင်ဟာတွေ မသိနဲ့၊ လူတွေ မသိနဲ့၊ ယောက်ျားတွေ မသိနဲ့။ ဖောင်းတာတွေလည်း ရုပ်ပဲ။

ပိန်တာတွေလည်း ရုပ်ပဲ၊ လေရှူတာလည်း ရုပ်ပဲ၊ လေထုတ်တာလည်း ရုပ်ပဲ၊ ရုပ်လို့ပဲ ရှု၊ မမြဲတာတွေရော အကုန်ပါတယ်၊ ရုပ်မေ့နေတယ်၊ ထိုင်တာတွေရော ရုပ်ပဲ၊ ရုပ်မရှိဘဲနဲ့ ထိုင်လို့မဖြစ်ဘူး၊ ဝါယောက ရုပ်ကိုး။ ဝါယောက လှုပ်လက်ပြီးတော့မှ ထိုင်ရတာ၊ အောက်ခွေပြီး အထက်ကမတ်ထားတော့ ထိုင်တာဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒါရုပ်။

အနိစ္စံ တိ ခန္ဓာ ပဉ္စကံ

‘အဇ္ဈတ္တစိန္တိသတိမာ’ တဲ့အဇ္ဈတ္တ ကြံရပြုရတယ်။ ဗဟိဒ္ဓ မကြံနဲ့၊ အဇ္ဈတ္တရုပ်ပဲ ၊ ‘ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ’ ရုပ်ကို သိတာ၊ လှုပ်တာတွေက ရုပ်ပဲ။ ပြီးတော့ ‘ရူပ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ’ ရုပ်ဖြစ်တာကို သိတယ်။ ရုပ်ဖြစ်ကြောင်းဆိုတာက ‘ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ’ ပေါ့။ ‘အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်’ အဲဒါကြောင့် ရုပ်ဖြစ်တယ်၊ စိတ်ကြောင့်လည်း ဖြစ်တယ်၊ ကံကြောင့်လည်း ဖြစ်တယ်၊ မျက်ခုံးတို့ မျက်လုံးတို့ဟာ ကံကြောင့် ဖြစ်တဲ့ဟာ၊ မျက်ခွက်တို့၊ ချောတာလှတာတို့ပေါ့။ အဲဒါလည်း ရုပ်ပဲ၊ ဤဟာရုပ်။ မြတ်စွာဘုရား ဆိုတယ် ‘ဣတိ ရူပံ’ တဲ့။ အဲဒါ ရူပက္ခန္ဓာ ခေါ်တယ်၊ ရူပက္ခန္ဓာဆိုရင် ‘အနိစ္စံ တိ ခန္ဓာ ပဉ္စကံ’ ခန္ဓာဆိုရင် အနိစ္စဖြစ်သွားပြီ၊ ‘အနိစ္စ သင်္ခါတံ’ သင်္ခါတမို့လို့ ဖြစ်တာ ပျက်တာ ပါလာတယ်။ လွယ်လွယ်လေးပဲ၊ အစမူတည် ‘ဤဟာရုပ်’။ ရုပ်ကိုသိလိုက်လို့ရှိရင် ‘ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ’။ ရုပ်ဖြစ်တာကို သိလိုက်လို့ရှိရင် လှုပ်ပြီ တိုးပြီ ပြင်ပြီ။ ပြင်ချင်တယ် ပြင်ပြီ။ အဲဒါရုပ်ဖြစ်တာပဲ။ ယားတယ် ကုတ်ချင်ပြီ။ အဲဒါ ဘယ်သူတွေတုံး ဆရာဆိုရင် ‘ရူပ သမုဒယဉ္စ’ ရုပ်ဖြစ်တာပဲ။ လူတွေဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ရုပ်ဖြစ်တာပဲ။ ဖြစ်ပြီးတော့ ဒီ ယားတာလေးတွေ လှုပ်တာလေးတွေဟာ မြဲနေသလားလို့ဆိုတော့ မမြဲဘူး။

ရူပနိရောဓဉ္စ

ဖြစ်ပြီးရင် ‘ရူပအတ္တင်္ဂမဉ္စ’ ရုပ်ချုပ်သွားတာပဲတဲ့၊ အဲဒါဆို သုံးခုသိသွားပြီ၊ ချုပ်သွားပြီ၊ ချုပ်သွားရင် ‘ရူပနိရောဓဉ္စ’ ပေါ့။ ရုပ်ချုပ်သွားတယ်၊ လက်လှုပ်လို့ ပြင်လို့ နောက်အသစ်ဖြစ်သွားရင် အရင်ဟာ ချုပ်တယ်၊ အဲဒါ ‘ရူပနိရောဓဉ္စ’ သုံးခု သိသွားပြီ။

ရူပ နိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒဉ္စ

ပြီးတော့ ‘ရူပ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒဉ္စ’ တဲ့။ ရုပ်ချုပ်ကြောင့် အကျင့်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ-သိ၏။ အဲဒီရုပ်တွေဟာ ချုပ်ရမယ်၊ အဲဒါ ဘာတုံးဆိုတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာ သင်္ကပ္ပပေါ့။ အခု သိသိနေတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကြံကြံပေးရတယ် သမ္မာသင်္ကပ္ပ-ရုပ်မှန်းသိတော့ သမ္မာသတိတွေပေါ့။ လူမှန်သိရင် သမ္မာသတိ မဟုတ်ဘူး၊ မိစ္ဆာသတိ။ လူတွေ ခွေးတွေ ဝက်တွေ။ ဝိပဿနာနဲ့ဆိုရင် မိန်းမတွေ ယောက်ျားတွေ ကားတွေ ဘာတွေပေါ့။ အဲဒါမိစ္ဆာသတိ၊ အမှတ်ရရင် ရုပ်ကိုအမှတ်ရမှ သမ္မာသတိ-တစ်ခုတည်း တစ်ခုတည်းအဲဒါ လေးခုဖြစ်သွားပြီ၊ လေးခုသိရာရောက်သွားတယ်။

ရူပအသာဒဉ္စ

ပြီးတော့ ‘ရူပ အသာဒဉ္စ’၊ ရုပ်ကို သာယာနေတယ်တဲ့၊ ငါးခု။ ဘာဖြစ်လို့ သာယာမှန်း မသိဘူး၊ ငါသာယာတယ် သူသာယာတယ်လို့ပဲ သိနေတယ်။ စင်စစ်တော့ အဲဒီရုပ်ကို စွဲပြီး ‘သုခ၊ သောမနဿ’ ဖြစ်တယ်တဲ့၊ ငါးခု။ ‘မကြည့်နဲ့ ရုပ်တွေ’ ဒီပြင်ဟာတွေလည်း ရုပ်တွေလို့ဆိုရင် မကြည့်ချင်ဘူး၊ လူတွေဆိုရင်တော့ ကြည့်ချင်တယ်၊ အဲဒါ သမုဒယ ဖြစ်သွားတယ်။

ရေပက်တာတွေ ဘာတွေလည်း လှုပ်တာပဲ၊ အဲဒါလည်း ရုပ်တွေလို့ရှု၊ မကြည့်ချင်တော့ဘူး။ ရေပက်လို့ရှိရင်လည်း မခံပြင်းနဲ့ ရုပ်တွေပဲ။ ရေဟာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သွားတယ်၊ ‘အာပေါ’ ရုပ်တွေပဲ၊ မခံပြင်းနဲ့ မဆဲနဲ့။ ပက်တာလည်း လှုပ်လို့ပက်တာ ဖြစ်တာ၊ မလှုပ်မပက်ရင် မဖြစ်ဘူး၊ အဲဒါတွေ ရုပ်တွေပဲ၊ ရုပ်တွေကို နုတ်လိုက်လို့ရှိရင် ဓါတ်လေးပါးသာ နုတ်လိုက်၊ တစ်လောကလုံး ဘာမှမရှိတော့ဘူး။

ပက်တယ်ဆိုတာက သမုတိ၊ သင်္ကေတဆိုတာက ပညတ်ခေါ်တယ်။ သင်္ကေတပညတ်၊ ရေပတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ လှုပ်တာ။ လှုပ်တာသိလို့ရှိရင် ရုပ်ကိုသိတယ်။ ရုပ်ကို ပက်ချင်တယ် ပျော်လို့ပတ်ချင်တယ်၊ ရေပတ်ရတာ ပျော်တယ်၊ ရေပက်ခံထွက်မယ် ရေပက်ခံထွက်ရတာလည်း ပျော်တယ်။ အဲဒါရုပ်ကိုစွဲပြီး သုခ၊ သောမနဿ ဖြစ်တယ်၊ ရုပ်ကိုစွဲပြီး ဘာဖြစ်တုံး . . . . . (သုခ၊ သောမနဿ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒါ ‘ရူပဿ အသာဒေါ’ တဲ့၊ ဘာတဲ့တုံး . . . . . (ရူပဿ အသာဒေါပါဘုရား)၊ ရုပ်ကို သာယာတာ၊ လူတွေ ဘာတွေ မဟုတ်ဘူး။

သတ္တဌာန ကုသလော

အဲဒါ ယောက်ျားမြတ် မိန်းမမြတ်ဖြစ်မယ့် အကျင့်။ ‘သတ္တဌာန ကုသလော’ တဲ့၊ ဆိုလိုက်စမ်း. . . (သတ္တဌာန ကုသလော)၊ ခုနစ်ပါးသော ဌာန၌ လိမ္မာသွားတယ်တဲ့။ အခုငါးခုရောက်သွားပြီ၊ ရုပ်ကို ဘာပြုလို့ သာယာမှန်းသိပြီလား . . . . . (သိပါပြီ ဘုရား)၊ ရုပ်ကိုစွဲပြီး သုခ၊ သောမနဿဖြစ်တယ်။ မိန်းမတွေ ယောက်ျားတွေ ယူတာလည်း အဲဒါပဲ။ ရေပက်တာလည်း အဲဒါပဲ။ ကတာတွေလည်း အဲဒါပဲ။

ဆိုတာတွေလည်း အဲဒါပဲ။

ယံ ရှုပ် နိဿယ (ယံ ရှုပ် နိဿယ)၊ ယံရှုပ်-အကြင်ရုပ်ကို (ယံ ရှုပ်-အကြင်ရုပ်ကို)၊ နိဿယ-မှီ၍ (နိဿယ-မှီ၍)၊ သုခ သောမနဿံ (သုခ သောမနဿံ)-သုခ သောမနဿသည် (သုခ သောမနဿသည်)၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏ (ဟောတိ-ဖြစ်၏)၊ ဣဓံ-ဤရုပ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော သုခသောမနဿသည် (ဣဓံ-ဤရုပ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော သုခသောမနဿသည်)၊ ရူပဿ-ရုပ်၏ (ရူပဿ-ရုပ်၏)၊ အသာဒေါ- အသာဒတရား မည်၏ (အသာဒေါ-အသာဒတရား မည်၏)။ အဲဒီရုပ်တွေကို သာယာနေရင်တဲ့။

အဲဒါ အသာဒတရားလို့ ဆိုတယ်၊ ဒကာမကြီးတို့ မဟုတ်ဘူး။ သုခ သောမနဿကလည်း ဝေဒနာ၊ ရုပ်ကလည်း ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာကလည်း ဝေဒနက္ခန္ဓာ။ ဒကာမကြီးတို့ မဟုတ်ဘူး၊ ဤဟာရုပ်၊ ဤဟာ ဝေဒနာ။ အဲဒါဖြစ်သွားတယ် ပျက်သွားတယ်၊ အဲဒါ ငါးခုမြောက်။ အရင်တုန်းက ငါသာယာတယ် ငါကောင်းတယ်လို့ အဲလိုမှတ်တာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူး။ သုခသောမနဿကြောင့် ရုပ်ကို သာယာနေတာ။ ဒကာမကြီးတို့ ထိုင်နေတာတွေဟာ ရုပ်ပဲ။ ‘ဝါယော’ ရုပ်တွေပဲ၊ သုခသောမနဿတွေကြောင့် အဲဒီရုပ်တွေကို သာယာနေတယ်၊ ဒကာမကြီးတွေရော ဒကာမကြီးတွေရောပေါ့။ သုခသောမနဿဆိုတာ ဝေဒနာ၊ သာယာတာက တဏှာ၊ အဲဒါငါးခုမြောက်။

လှုပ်သမျှဟာ ရုပ်တွေပါ လူဟာမရှိဘဲ

ရူပဉ္စဇာနာတိ ဆိုစမ်း . . . . . (ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ လက်ချိုး . . . ရူပ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ (ရူပသမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ‘ရူပသမုဒယဉ္စ’ ရုပ်ဖြစ်တာ။ ရူပနိရောဓဉ္စ ပဇာနာတိ (ရူပနိရောဓဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ လှုပ်တာလေးတွေ မရှိမရှိ ဖြစ်သွားတာ ‘ရူပ နိရောဓဉ္စ’၊ ရူပ နိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒဉ္စ (ရူပနိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒဉ္စ)၊ ရုပ်ချုပ်ကြောင်းအကျင့်ကို လည်းကောင်း (ရုပ်ချုပ်ကြောင်းအကျင့်ကိုလည်းကောင်း)၊ အဲဒါ လေးခု။ အဲဒီလို သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပလေး လုပ်ပေးမှ ချုပ်တယ်၊ သို့မို့ရင် မချုပ်သေးဘူး၊ လှုပ်သမျှဟာ ဝါယောပါ လူဟာ မရှိဘဲ (လှုပ်သမျှဟာ ဝါယောပါ လူဟာ မရှိဘဲ)။ အဲလိုဆိုမှလည်း ဒိဋ္ဌိကလည်း ပြုတ်ဦးမှာ။ လူတွေရှိတယ်ဆိုရင် ဒိဋ္ဌိမပြုတ်သေးဘူး၊ လှုပ်သမျှဟာ ရုပ်တွေပဲလို့ဆိုမှ လူတွေပြုတ်သွားတယ်။

လှုပ်တယ်ဆိုတော့ ဝါယောပေါ့၊ လှုပ်တယ်ဆို ဒီပြင်ဟာတွေ ပထဝီ တေဇောတွေရော အာပေါတွေရော အကုန်ပါလာတယ်။ လှုပ်တယ် လှုပ်တယ် သတိထား။ လှုပ်တာကို ‘သမုဒယ၊ အတ္ထင်္ဂမ’ ဖြစ်တယ် ပျက်တယ်။ ဒါ မြန်မာလို၊ ‘ရုပ်’ ဝါယောဖြစ်ပျက်နေတာ၊ အခုသွားတာလာတာတွေပေါ့။ ဖြစ်တာက ရူပသမုဒယဉ္စ၊ ပျက်တာက ရူပ နိရောဓဉ္စ သုံးခုဖြစ်သွားတယ်။ ရူပအသာဒဉ္စ ငါးခုဖြစ်သွားတယ်၊ အသာဒဆိုတာ သာယာတာ။ ‘သုခ သောမနဿ’ ရုပ်ကို စွဲပြီးတော့ သာယာတော့ ရုပ်ကိုသာယာတာ ဖြစ်သွားတယ်တဲ့။

ရူပဿ အာဒိနဝေါ

အခုရေပက်တာတို့၊ ရေပက်ခံတာတို့၊ ပျော်တာတို့၊ အိမ်ထောင်ပြုတာတွေတို့၊ သားမယားယူတာတွေတို့ အဲဒါရုပ်ကိုစွဲပြီး သုခသောမနဿဖြစ်တာ၊ ရူပအသာဒ ခေါ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုကောင်းကောင်း ဘယ်လိုသုခသောမနဿဖြစ်ဖြစ် သူက အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတဲ့။ ယံ ရူပံ နိဿယ ဆိုစမ်း . . . . . (ယံ ရူပံ နိဿယ)၊ သုခ သောမနဿတွေကတော့ အသာဒ ခေါ်တယ်။ ယော ရူပဿ (ယော ရူပဿ)၊ အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ (အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ)၊ အယံ ရူပဿ အာဒိနဝေါ (အယံ ရူပဿ အာဒိနဝေါ)၊ အဲဒီ အနိစ္စ ဒုက္ခတွေ နေရာတိုင်းပါတယ်။ အဲဒီဟာ ရုပ်ရဲ့အပြစ်၊ အာဒိနဝ ခေါ်တယ်၊ ခြောက်ခုဖြစ်သွားတယ်။

ရူပဿ နိဿရဏံ

ရုပ်ကိုပယ်ခြင်းတဲ့၊ ဆန္ဒရာဂ ပဟာနံ (ဆန္ဒ ရာဂ ပဟာနံ)၊ ဆန္ဒ ရာဂ ဝိနိယော (ဆန္ဒ ရာဂ ဝိနိယော)၊ အယံ ရူပဿ နိဿရဏံ (အယံ ရူပဿ နိဿရဏံ)၊ အဲဒီရုပ်အပေါ်မှာ ဆန္ဒ ရာဂကိုသာ ပယ်လိုက်တဲ့၊ အဲဒါ ရုပ်မှလွတ်မြောက်သွားတာပဲတဲ့။ လှုပ်တဲ့အပေါ်မှာ ဆန္ဒ ရာဂ ရှိနေတယ်။

လက်ချိုးစမ်း . . . . .

- ၁။ ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ (ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ)
  - ၂။ ရူပ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ (ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ)
  - ၃။ ရူပ နိရောဓဉ္စ ပဇာနာတိ (ရူပ နိရောဓဉ္စ ပဇာနာတိ)
  - ၄။ ရူပ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒဉ္စ ပဇာနာတိ (ရူပ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒဉ္စ ပဇာနာတိ)
  - ၅။ ရူပ အသာဒဉ္စ ပဇာနာတိ (ရူပ အသာဒဉ္စ ပဇာနာတိ)
  - ၆။ ရူပ အာဒိနဝဉ္စ ပဇာနာတိ (ရူပ အာဒိနဝဉ္စ ပဇာနာတိ)
  - ၇။ ရူပ နိဿရဏဉ္စ ပဇာနာတိ (ရူပ နိဿရဏဉ္စ ပဇာနာတိ)
- အယံ သတ္တဌာန ကုသလော (အယံ သတ္တဌာန ကုသလော)။

ဥက္ကမ ပုရိသော ဥက္ကမ ဣထိ

အဲဒီ သတ္တဌာနခုနှစ်ပါးမှာ လိမ္မာလို့ရှိရင် ယောက်ျားဖြစ်ဖြစ် မိန်းမဖြစ်ဖြစ် ဥက္ကမပုရိသောလို့

ခေါ်တယ်တဲ့၊ ယောက်ျားမြတ် မိန်းမမြတ်လို့ ခေါ်တယ်တဲ့၊ အဲဒါလယ်တီဆရာတော်က ဥတ္တမပုရိသ ဒီပနီကျမ်းလို့ ရှိတယ်၊ လယ်တီဆရာတော်ရေးတာ။ မြတ်စွာဘုရားက ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုဂ်မှာ သတ္တဌာနကုသလောလို့ မြတ်စွာဘုရားဟောတာ။ ယောဂီတွေ အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်ရမယ်။ ဘယ်ယောဂီမဆို အဲဒီခုနှစ်ပါး လိမ္မာမှ ‘ဥတ္တမ ပုရိသ’ ယောက်ျားမြတ်၊ ‘ဥတ္တမ ဣတ္ထိ’ မိန်းမမြတ်၊ အဲဒါ အရိယာဖြစ်သွားတယ် ဘုရားသာသနာတော်မှာတဲ့။ အဲဒီလောက်ထိအောင် ကြိုးစားရမယ်၊ အခု ရေတက်ပြီးလား . . . . ရေလိုက်စမ်း။

အဲဒီ ခုနှစ်ပါးသိအောင် လုပ်ရမယ်၊ မခက်ပါဘူး၊ သိပြီးသားပဲ။ ရုပ်ဆိုလို့ရှိရင် မမြဲဘူး၊ ဝါယောပေါ့။ လှုပ်တာတွေ သွားတာတွေကလည်း ရုပ်၊ လူတွေသာ မလုပ်နဲ့ ရုပ်သာလုပ်။ အဲဒီရုပ်ကြီးကလည်း ချုပ်ရော နိဗ္ဗာန်လည်း ရောက်ရော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပသာလုပ်၊ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိက မမြဲတာ သိပေစေ၊ သူ့သာယာတာရော သိပေစေ၊ သာယာတာတွေလည်း အနိစ္စ ဒုက္ခထဲ သွင်းပစ်၊ အာဒိနဝ။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အသုဘ တောလေးဆယ်ထိအောင်။ ‘စလ၊ ပဘင်္ဂီ’ ပျက်တာတွေ သိအောင် တုန်လှုပ်တာတွေ၊ အဲဒါ ရုပ်ပဲ။ ဝါယောဆိုတာလည်း ရုပ်ပဲ၊ ပထဝီလည်း ရုပ်ပဲ။

ဒီသာသနာတော်မှာ အဲဒီခုနှစ်ပါးကို နိုင်မှ အရိယာဖြစ်တယ်

ဉာဏ်ငုံနိုင်သလောက် လုပ်ရတယ်၊ အားတင်း။ ဒီသာသနာတော်မှာ အဲဒီခုနှစ်ပါးကို နိုင်မှ အရိယာဖြစ်တယ်။ ပြန်ရေလိုက်စမ်း . . . . . (ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ရူပ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ရူပ နိရောဓဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ရူပ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ရူပအာသာဒဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ရူပ အာဒိနဝဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ရူပ နိဿရဏဉ္စ ပဇာနာတိ၊ အယံ သတ္တဌာန ကုသလော)။ အဲ ခုနှစ်ပါးမှာ လိမ္မာတယ်။ ရုပ်မှာ ခုနှစ်ပါး လိမ္မာသလို ဝေဒနာလည်း ခုနှစ်ပါး လိမ္မာရတယ်၊ သညာလည်း ခုနှစ်ပါး လိမ္မာရတယ်၊ သင်္ခါရလည်း . . . ဝေဒနာသညာမှ ကြွင်းတဲ့ စေတသိတ်တွေကိုလည်း လိမ္မာရတယ်၊ ‘ဝိညာဏ်’ အခုသိနေတဲ့ဟာလည်း ဝိညာဏဉ္စ ပဇာနာတိ ဆိုလိုက်စမ်း . . . . . (ဝိညာဏဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ဝိညာဏ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ (ဝိညာဏ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ဝိညာဏ နိရောဓဉ္စ ပဇာနာတိ (ဝိညာဏ နိရောဓဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ဝိညာဏ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ဝိညာဏ အသာဒဉ္စ ပဇာနာတိ (ဝိညာဏ အသာဒဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ဝိညာဏ နိဿရဏဉ္စ ပဇာနာတိ (ဝိညာဏ နိဿရဏဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ အယံ သတ္တဌာန ကုသလော။

အဲဒါ ဝိညာဏ်မှာလည်း ဒီလိုပဲ၊ ဝေဒနာမှာလည်း ဒီလိုပဲ၊ သညာဖြစ်ရင် ယောက်ျားတွေ မိန်းမတွေ အမှတ်ရလို့ သညာဖြစ်ရင်လည်း အဲဒီခုနှစ်ပါးရှိတယ်။ ခွန်ငါးလီ (၃၅ ပါးပါ ဘုရား)၊ ငါးက ခန္ဓာငါးပါး၊

ခွန်က သတ္တဌာန၊ ငါးက ဘာတုံး . . . . . (ခန္ဓာငါးပါးပါ ဘုရား)၊ ခွန်က . . . . . (သတ္တဌာနပါ ဘုရား)၊
ခွန်ငါးလီ . . . (၃၅ ပါးပါ ဘုရား)။

သွားရင်းလာရင်း နှလုံးသွင်း

အဲဒါတွေနဲ့ ရှေးတုန်းက ဘုရားဖြစ်တယ်၊ ရဟန္တာတွေ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။ အခုယောဂီတွေ အဲဒီဟာ လိုတယ်၊ အဲ့လောက်ကြိုးစားပေးရတယ်၊ ဒါ ဘာမှမခဲယဉ်းဘူး။ သွားရင်းလာရင်း နှလုံးသွင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာသတိလည်း ပါသပေါ့။ ခန္ဓာတွေ အမှတ်ရရင် သမ္မာသတိ၊ အဲဒါကြိုးစားပေး၊ နေ့မအိပ် ညမအိပ်။ ငါတို့အရင်တုန်းက ငယ်ငယ်တုန်းက ကလေးကတည်းက အဲဒီ ‘ဥတ္တမ ပုရိသ ဒီပနီကျမ်း’ လယ်တီဆရာတော်ကျမ်းတွေ အကုန်ဖတ်ဖူးတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဲလိုမပြောတတ်ဘူး မသိဘူး၊ အခုမှ ပြောတတ်တာ ဉာဏ်က အဲဒီကို ရောက်လို့။ ယောဂီတွေလည်း ဉာဏ်ရောက်ရင် အဲဒီလို ပြောတတ်လုပ်တတ်တယ်၊ အဲလိုလည်း လုပ်တတ်ကိုင်တတ်ရော တရားလည်း ဟန်တာပဲ၊ ခုနှစ်ခုကြီးတောင် နားလည်ပေါ့ မဟန်ဘဲ နေပျံ့မလား၊ အဲလိုကြိုးစားပေးလိုက်၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဗလာစာအုပ်ထဲ ချရေးလိုက်။

ဉာဏ်တွေဖြာသွားတော့ ကိလေသာတွေက မလာတော့ဘူး

ဝါယောတစ်ခုလေးပဲ လိမ္မာဦး၊ ပထဝီလည်း လိမ္မာဦး၊ ဥပမာ ခေါင်းကြီးကိုင်ကြည့်ပါဦး မမာဘူးလား (မာပါတယ် ဘုရား)၊ မာတာ . . . . . ဘာတုံး (ပထဝီပါ ဘုရား)၊ အေး . . . . . အဲဒါရုပ်ပဲ၊ ရုပ်ကို ခေါင်းလို့မသိနဲ့၊ မာတာကိုသိရင် ‘ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ’၊ မာတာကြီးက မာမာပြီး မနေဘူးလား . . . (နေပါတယ် ဘုရား)၊ အဲဒါတွေက ‘ရူပ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ’၊ အဲဒီ မာမာကြီးကလည်း ချုပ်ချုပ်နေတာပဲ၊ ခေါင်းကြီးကလည်း ချုပ်ချုပ်နေတာပဲ၊ ဝါယောလိုပဲ၊ အဲဒါကြောင့် ‘ရူပ နိရောဓဉ္စ ပဇာနာတိ’၊ ခေါင်းကြီးက မာတယ် မာတာကြီးကလည်း အနိစ္စပဲ ဒုက္ခပဲလို့ ဆိုဆိုနေတာက ဘာတုံးဆိုတော့ ‘ရူပ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒဉ္စ ပဇာနာတိ’ လေးခုရောက်သွားပေါ့။ ‘ရူပ အသာဒဉ္စ ပဇာနာတိ’ ခေါင်းကြီးစွဲပြီး ခေါင်းကြီးက ကြည်တာကြီးတွေ မရှိဘူးလား . . . . . ပျော်တာတွေ၊ အဲဒါတွေက ရူပအသာပဉ္စပဲ။ ဘာမှမခက်တော့ဘူး။ တစ်ခုသိလိုက်ရင် အကုန်ဉာဏ်တွေ ဖြာသွားတယ်၊ ဉာဏ်တွေဖြာသွားတော့ ကိလေသာတွေက မလာတော့ဘူး၊ ရုပ်တွေက ခုနှစ်ဌာနပဲ လိမ္မာပေါ့၊ ဘယ်နှယ်လုပ် ယောက်ျား မိန်းမက လာတော့မတုံး။ ရာဂက လာတော့မတုံး၊ အဲဒီ ခုနှစ်ဌာနမှာ မလိမ္မာလို့သာလျှင် လာတာ။

တကျာဘက် မရောက်စေနဲ့

ခေါင်းကြီးကို ဘာပြုလို့ သာယာတုံး . . . . . ၊ ယံ ရှုပ် နိဿယဆိုစမ်း . . . . . (ယံ ရှုပ် နိဿယ)၊

သုခ သောမနဿံ (သုခ သောမနဿံ)၊ အယံ ရူပဿ အသာဒေါ (အယံ ရူပဿ အသာဒေါ)၊ ယံ ရူပံ- အကြင်ရုပ်ကို၊ ယံ ရူပံ - အကြင်ပထဝီကို၊ နိဿယ-မှီ၍ သုခသောမနဿ- ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏။ တဉ္စ-ထိုအကြင်ရုပ်ကို စွဲ၍၊ သုခသောမနဿ - ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ရူပဿ-ရုပ်၏၊ အသာဒေါ- သာယာခြင်းမည်၏။

အဲဒီ သုခသောမနဿကို မသာယာနဲ့၊ ဒါ ကောင်းရင် ကောင်းတယ်ပေါ့၊ ချမ်းသာရင် ချမ်းသာတယ်၊ တဏှာဘက်ကို မရောက်စေနဲ့၊ ရုပ်ကိုမှီပြီးတော့ ချမ်းသာတဲ့ဟာ။ အဲဒါကို အသာဒဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒါအကုန်ပါ အကုန်ပါ။ လောကီတွေနဲ့ကတော့ . . . .။ ရုပ်ကိုစွဲ၍ သာယာတာ၊ မာတာ ပထဝီ။ ခေါင်းကလည်း ခေါင်းကိုစွဲတာပဲ၊ ကိုယ်ကြီးကလည်း ကိုယ်ကြီးစွဲတာပဲ၊ အဲဒါတွေ စွဲပြီးသုခ သောမနဿ ဖြစ်တယ်။

အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတွေ သိမှ အာဒိနဝဖြစ်တယ်တဲ့

အဲဒီဟာ မသာယာတော့ဘူး၊ သူကလည်း အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အသုဘတွေပဲလို့ ဆိုလိုက်တဲ့အခါ ကျတော့ မသာယာတော့ဘူး။ အဲဒါ အာဒိနဝ ဖြစ်သွားရော၊ နောက်တော့ အဲဒီဟာတွေကို ဆန္ဒရာဂတွေ ပယ်လိုက်ရော၊ အဲဒီရုပ်ကြီးက လွတ်သွားရော၊ အဲဒါ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတယ်၊ အဲဒါခုနစ်ဌာန။

‘ယော ရူပဿ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ အယံ ရူပဿ အာဒိနဝေါ’၊ ရုပ်ကြီးဟာ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တကလွဲရင် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ကိုယ့်အလိုလိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အကြင်ရုပ်ကို စွဲပြီး သုခသောမနဿ ဖြစ်ပြီးတော့ အဲဒီ သုခသော မနဿလည်း အနိစ္စ ဒုက္ခဖြစ်သွားတာပါပဲ။ အဲဒါကြောင့် အနိစ္စ ဒုက္ခဟာ ရုပ်ရဲ့ အာဒိနဝတဲ့၊ ဘာရဲ့ အာဒိနဝတုံး . . . . . (ရုပ်ရဲ့ အာဒိနဝပါဘုရား)၊ အဲဒီလို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတွေသိမှ အာဒိနဝဖြစ်တယ်တဲ့။ သို့မို့လို့ရှိရင် အဲဒီရုပ်ကို သုခသော မနဿပဲ ဖြစ်နေမှာပဲ။

အဲဒီ သတ္တဌာနနဲ့ ပြည့်စုံပြီးတော့

ဘုရားကြီးက ယောက်ျားမြတ်ကြီး ဖြစ်သွားတယ်

သုခ သောမနဿက လူချမ်းသာ သာဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆင်းရဲတဲ့ ကောင်းစားတဲ့သူတွေလည်း ရုပ်ကို သုခသောမနဿဖြစ်တာပဲ၊ ခွေးတွေရော ဖြစ်တာပဲ၊ တစ်လောကလုံးလည်း မျက်နှာမလိုက်ဘူး အဲဒီသတ္တဌာနက။ ဘုရားရဲ့ သတ္တဌာနကလည်း အဲဒီသတ္တဌာနပဲ၊ ဒါကြောင့် ‘ဗောဓိပင် သတ္တာဟ၊

အပေါ်လ သတ္တဟ’ အဲဒီ ရုပ်ခုနှစ်ပါးကို လိမ္မာအောင် လုပ်တာပဲ။ အဲဒါလည်း သတ္တဌာနခေါ်တယ်။ အဲဒီသတ္တဌာနနဲ့ ပြည့်စုံပြီးတော့ ဘုရားကြီးက ယောက်ျားမြတ်ကြီး ဖြစ်သွားတယ်။ အခု ယောဂီတွေလည်း အဲဒီ ခုနှစ်၊ အဲဒီ ခုနှစ်ခုသာ . . . . . ၊ ရပြီ မဟုတ်လား . . . . . ၊ ဆိုလိုက်စမ်း ရရင် . . . . (ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ။ ပ။ ရူပ နိဿရဏဉ္စ ပဇာနာတိ)။

အဲဒါပဲ။ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်နိုင်တဲ့အဆင့် ရောက်သွားလို့ရှိရင် “ဥတ္တမ ပုရိသ”၊ အဲဒါ ဘယ်သူကမေးတုံးဆိုတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာမေးလို့ မြတ်စွာဘုရားဟောတာ၊ ခန္ဓဝဂ္ဂ သံယုဂ်။ အဲဒါကို လယ်တီဆရာတော်က ဥတ္တရ ပုရိသဒီပနီကျမ်းဆိုပြီးတော့ အဲဒီဟာ ခုနှစ်ခုကို လိမ္မာအောင်ဆိုပြီးတော့ ရေးတယ်။ နောက် မိုးညှင်းတရားတွေလည်း အဲဒီယောဂီတွေ အဲဒီတရားတွေ လုပ်တယ်။ မဆိုးဘူး။ အဲဒီတုန်းက တို့က ၁၀ နှစ်သားလောက်ပဲ ရှိသေးတယ် မိုးညှင်းတို့ ပေါ်တုန်းကတော့။ အခု ၆၀၊ ၇၀၊ ၈၀ လောက်ကျမှ အဲဒီဟာ နားလည်လာတယ်။ ယောဂီ ဒကာမကြီးတို့ကတော့ အခုကတည်းက စပြီးတော့ လုပ်မယ်ဆိုရင် နောင်ငါးနှစ် ခြောက်နှစ်ဆိုရင် အဲဒီယောဂီတွေ ပထမတန်းဖြစ်သွားတယ်။ အဲလို မှတ်ထား။

ယောဂီတွေ ဉာဏ်အလွန်ကျယ်ပွားတယ်

ဘယ်ဌာနမဆို အဲဒီက . . . . ၊ ဒီကတော့ အလွတ်ဆိုတော့ ဘာမပြော ညာမပြော ပါတီတွေ - ဝါဒတွေ မဟုတ်ဘူး။ ဒီကတော့ မြတ်စွာဘုရားဟောသမျှ အကုန် . . . . ၊ ဓာတ်ဆိုလည်းဓာတ်၊ ဘာဆိုလည်းဘာ အကုန်လုပ်လိုက်တော့ ကျယ်ပွားသွားတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ။ ဓမ္မာနုပဿနာ၊ အခု သတ္တဌာန ကုသလ အဲဒါတွေဟာ ပထမတန်းယောဂီတွေ ဉာဏ်အလွန်ကျယ်ပွားတယ်။ အဲဒါကြောင့် နောင်အနှစ် ၂၀ ဆိုရင် တော်တော်ဟန်သွားမယ့်ဟာမျိုး။

ဆန္ဒရာဂ ပယ်လိုက်တာ အပြောတွေ လွတ်သွားတယ်

တို့ . . . . . ၁၀ နှစ်သားတုန်းက ကြားခဲ့ရတဲ့ အဲဒီသတ္တဌာန ကုသလ။ အဲဒါ ဝိပဿနာ သတ္တဌာန၊ မြတ်စွာဘုရားလည်း တရားလုပ်ရင်းမတ်တတ် သတ္တဌာနကုသလ အဲဒီဟာကို လုပ်တာပဲ။ ဒါကြောင့် ရူပဉ္စ ပဇာနာတိ-လှုပ်ရင် ထိုင်ရင် ရုပ်ပဲ။ လူမဟုတ်ဘူး အဲလိုမှတ်ထား။ ခေါင်းလှုပ်တယ်နော် ရုပ်သိလိုက်၊ လှုပ်တယ်လို့ သိလိုက်၊ စကားပြောချင်ရင်နော် စကားပြောတာတွေ ရုပ်ပဲ။ အဲဒါဖြစ်သွားတာ ချုပ်သွားတာ သိလိုက်၊ ပြောချင်တယ်ဆိုရင် သုခသောမနဿဖြစ်တော့ အသာဒ သိလိုက်၊ ပြောတာလည်း အနိစ္စ ဒုက္ခပဲလို့ သိလိုက်ရင် အာဒိနဝဖြစ်သွားတယ်။ ပြီးတော့မှ မပြောချင်တော့ပါဘူးဟယ်ဆိုတော့ ဆန္ဒ ရာဂ ပယ်လိုက်တာ အပြောတွေ လွတ်သွားတယ်။ အဲလို အဲဒီ ခုနှစ်ပါးလည်း အဲဒီသဘောမျိုး၊ ပထဝီလုပ်လည်း ဖြစ်တယ်။ ခေါင်းကြီးက မာတယ်၊ ဒူးတွေက မာတယ်ပေါ့၊ ပြီးတော့ ပေါင်တွေ ဗိုက်တွေ ပျော့တာတွေ ကလည်း

ပထဝီပဲ၊ အဲဒီ ပထဝီကိုစွဲပြီး သုခသောမနဿဖြစ်တာ။ ဒကာမကြီးတို့ ချမ်းသာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒကာကြီးတို့ ချမ်းသာတာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီရုပ်ကြီးကြောင့် ချမ်းသာတာ၊ အဲဒီရုပ်ကြီးကို သာယာတာ ဖြစ်သွားတယ်၊ အသာဒဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒီဟာတွေလည်း အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တပဲဆိုတော့ အာဒိနဝ ဖြစ်လာပြီ။

အာဒိနဝဖြစ်လာပြီဆိုတော့ နောက်လွတ်ရုံကတော့ ဆန္ဒရာဂ ပယ်လိုက်ရုံပဲ ရှိတော့တယ်။ ဘာမှ ခဲယဉ်းတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ နားလည်တဲ့အခါကျ လွယ်လွယ်လေးပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အောင်မာ . . . . ခဲယဉ်းရင် မသိ တော်တော်ခဲယဉ်းတာ။ ‘ဆန္ဒ ရာဂ ပဟာနံ’ ရုပ်သာ ဆန္ဒရာဂ မရှိနဲ့တော့၊ သုခ သော မနဿ တွေလည်း ရုပ်စွဲပြီးတော့ ဖြစ်တာတွေပဲ၊ တဏှာတွေရော ဘာတွေရော ရုပ်မရှိဖြစ်သလား . . . (မဖြစ်ပါဘူး)၊ နိဗ္ဗာန်မာရုပ် ရှိသလား . . . (မရှိပါဘူး)၊ အဲဒါကြောင့် နိဿရဏဖြစ်အောင် လုပ်ရတယ်၊ ဉာဏ်တွေထုတ်။ ခုနှစ်ခုလုပ်တက်ပလား။

ဉာဏ်ကြီးကြီးနဲ့ အလွတ်လုပ်ပေး

ဝေဒနဉ္စ ပဇာနာတိ ဆိုစမ်း . . . . (ဝေဒနဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ပြီးတော့ကော . . . . (ဝေဒနာ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ပြီးတော့ကော . . . . (ဝေဒနာ နိရောဓဉ္စ ဂါမိနိ ပဇာနာတိ)၊ ပြီးတော့ . . . . (အသာဒဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ပြီးတော့ . . . . (ဝေဒနာ အာဒိနဝဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ပြီးတော့ . . . . (ဝေဒနာ အာဒိနဝဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ပြီးတော့ (ဝေဒနာ နိဿရဏဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ ယံ ဝေဒနာ-အကြင်ဝေဒနာကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ နိဿယ-မှီ၍၊ သုခ သောမနဿံ - သုခသောမနဿသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အယံ- ဤဝေဒနာကိုစွဲပြီး သုခသောမနဿဖြစ်တာကိုပင်လျှင် ဝေဒနာအသာဒ သာယာတာဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါ တဏှာဖြစ်သွားတာပဲ၊ ဟိုက ဝေဒနာက တဏှာမကူးဘူးဆိုတာ အဲဒီဟာလေး အသာဒမဖြစ်ရင် တဏှာမကူးဘူးဘဲ၊ ဝိပဿနာတရားတွေ အဲဒီထဲအကုန်ဝင်တာပဲ၊ ဓမ္မာနုပဿနာတွေရော သတ္တဌာန ကုသလတွေရော။ ဉာဏ်ကြီးကြီးနဲ့ အလွတ်လုပ်ပေး။

သညာမှီပြီးတော့ ဆန္ဒရာဂတွေ ဖြစ်တာ

သညာဆိုစမ်း . . . . (သညဉ္စ ပဇာနာတိ၊ သညာ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ၊ သညာ နိရောဓဉ္စ ပဇာနာတိ။ ပ။ သညာ နိဿရဏဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ နိဿရဏဆိုတာက ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရတာနော်၊ သညာမှီပြီးတော့ ဆန္ဒရာဂဖြစ်တယ်။ ဒါလည်း ဘာမှခက်တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒကာနဲ့ ဒကာမကြီးနဲ့တွေ့တော သညာပါမှ ကာမသညာပဲ၊ အဲဒါ သညာမှီပြီးတော့ ဆန္ဒရာဂတွေ ဖြစ်တာ၊ အဲဒါလေး ပယ်လိုက်လို့ရှိရင် ဆန္ဒရာဂ ဝိနယောဆိုရင် နိဿရဏဖြစ်သွားတာပဲ၊ သညာရဲ့နိဿရဏဖြစ်သွားတာပဲ၊ အဲလိုကို မသိဘူး။

တို့အရင်တုန်းက အဘိုးကြီးအို အမယ်ကြီးအိုတွေ ၇၀၊ ၈၀ တိုင်အောင် ချစ်တုန်း၊ သေတာတောင်မှ ငါ့သားတွေ မရှက်နိုင်တော့ဘူး ဆိုပြီးတော့ သူကရိုးမြေကျပေါင်းဖို့ ဆိုပြီးတော့ သစ္စာဆိုလာခဲ့တာကိုးကွ၊ ဟိုပက်လက်ကြီး သနပ်ခါးတွေနဲ့ ဒကာမကြီးကို အသုဘလိမ်းထားတာ . . . . ငါ့သားတွေ မရှက်နိုင်တော့ အဲဒီဒကာမကြီးနဲ့ ဖက်အိပ်တယ်။ အနိစ္စ ဒုက္ခ။ ၇၀၊ ၈၀ တွေ။ ဘာမှတ်လို့တုံး . . . . ၊ အခု ကပ္ပိယ တွေလည်း အဲလိုသွားမလုပ်နဲ့ ဟုတ်လား . . . . . ၇၀၊ ၈၀။ တွေ။

သင်္ခါရဉ္စ ပဇာနာတိ ဆိုစမ်း . . . . . (သင်္ခါရဉ္စ ပဇာနာတိ၊ သင်္ခါရ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ။ ပ။ သင်္ခါရ နိဿရဏဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ အဲဒါမှ ယောဂီတွေ လိမ္မာသွားတယ်၊ တို့ငယ်ငယ်တုန်းက ဟာတွေ၊ အခုမှလည်း သိအောင်ပြောတက်တယ်။ အခုလည်း ပြောတက်လို့ ဆက်လုပ် ဆက်လုပ်၊ လူတွေလည်း သိအောင်လုပ်ပေး၊ ပြောပေး။

အခုမှဘဲ သတ္တဋ္ဌာန ကုသလကို ကြားရတော့တယ်

ဝိညာဏဉ္စ ပဇာနာတိ . . . (ဝိညာဏဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ဝိညာဏ သမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ။ ပ။ ဝိညာဏ နိဿရဏဉ္စ ပဇာနာတိ)၊ အခုမြင်တာတွေလည်း ဝိညာဏ်တွေနော်၊ ကြားတာတွေလည်း ဝိညာဏ်တွေ၊ ဝိညာဏကုန္တာတွေ၊ အဲဒီဝိညာဏ်တွေရဲ့ သမုဒယကို သိရမယ်၊ အခုမြင်ရင် မြင်တယ်လို့ သိရမယ်။ အလွန် ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ဟာ၊ ဝိညာဏ်ချုပ်သွားတာတွေရော၊ ဥပါဒ် ဌီ ဘင် ချုပ်ရမယ်၊ အခုကြားတဲ့ဟာ ချုပ်ရမယ်၊ ဒါ ဝိညာဏ်ရဲ့ နိရောဓပဲ၊ ကြားတာ ဝိညာဏ်ရဲ့ သမုဒယပဲ၊ ကြားတာချုပ်သွားပြီး နိရောဓပဲ၊ အဲ . . . . ချုပ်လိုက်တယ်ကွလို့ သိလိုက်တာဟာ သမ္မာဒိဋ္ဌိက နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒ္ဓပဲ၊ ဝိညာဏ်ချုပ်တာ။

‘ဝိညာဏ အသာဒဉ္စ’ တရားကလည်း ကြားလို့ကောင်းလိုက်တာဆို၊ အသာဒဖြစ်သွားတာ၊ မကောင်းနဲ့။ ကြား . . . . . ကြားရုံပဲ ထား၊ ဆိုးလိုက်တာဆိုပြီးငြိုးမသွားနဲ့၊ အဲဒါ အာဒိနဝဖြစ်သွားတယ်၊ ဝိပဿနာဆိုတာ အဲလိုပဲ၊ သွားရင်းလာရင်း နှလုံးသွင်းရတယ်၊ အဲဒါရှေးတုန်းက ဘုရားဉာဏ်တွေ။ ခန္ဓ ဝဂ္ဂသံယုဂ် ရှင်သာရိပုတ္တရာမေးလို့ မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့တရား၊ သူတို့လည်း သိတာ၊ နောက် လယ်တီ ဆရာတော်တို့ အနှစ် ၂၀၀၀ ကျော်မှ လယ်တီဆရာတော်၊ ဟော . . . အခုမှဘဲ သတ္တဋ္ဌာနကုသလကို ကြားရတော့တယ်။

ကဲ တော်ကြဦးစို့။ သာဓု . . . . . သာဓု . . . . . သာဓု . . . . . ။

အမှားနဲ့အမှန်ဘုရားဆိုဘာလဲ၊ အမှားကို အမှန်မလုပ်နဲ့
တရားဆို နာမ်ရုပ်ကွဲ၊ ဟန်မလုပ်နဲ့တော့ ကံပြုတ်အောင်ကြိုးစားကြ၊

အလှူရှင်ဆွေတောင်း

ဝဋ်ဒုက္ခကုန်ကြောင်းဉာဏ်ကို ပွားပေးရသော ကုသိုလ်ကြောင့်
ဝဋ်သုံးပါကျွတ်ရာကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ခြင်း၏
ပြီးပြည့်စုံသော အထောက်အပံ့ဖြစ်ပါစေသတည်း။